

[Sundhedsministeren]

behandling eller lindring af menneskets sygdomme eller skader, eksempelvis kanyler, colostomiposer, operationsremedier, hjertepacemakere, dentalmaterialer, proteser, høreapparater, anæstesiudstyr, røntgenapparater og respirationsudstyr. Desuden omfatter lovforslaget in vitro diagnostisk udstyr, dvs. udstyr, der anvendes i forbindelse med undersøgelse uden for den menneskelige organisme, typisk ved laboratorievirksomhed og lignende.

Hovedindholdet i implantat-direktivet består af generelle forskrifter, der også vil blive indført i de to kommende direktiver. I disse fastsættes en række væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav, som de pågældende anordninger skal opfylde for at kunne markedsføres. Dette sikres ved krav om godkendelse hos bemyndigede godkendelsesorganer. Der er flere godkendelsestyper, bl.a. typegodkendelse og godkendelse af virksomhedens fremstillingsmetoder. For at kunne markedsføres skal anordningerne være forsynet med et CE-mærke, hvorved den, der er ansvarlig for markedsføringen, indestår for, at disse er produceret i overensstemmelse med de fastsatte forskrifter.

Af hensyn til at dansk industri, især de mindre virksomheder, kan nå at forberede sig på de nye godkendelseskrav, fremsættes loven nu, så sundhedsministeren kan opnå den fornødne hjemmel til i god tid at udpege og bemyndige godkendelsesorganer her i landet.

Med undtagelse af røntgenapparater, elektromedicinske apparater og visse svangerskabsforebyggende midler er der ikke i Danmark fastsat detaljerede forskrifter vedrørende sikkerhedskrav til medicinsk udstyr, ligesom der ikke gennemføres systematisk opsøgende kontrol til sikring mod markedsføring og brug af farligt udstyr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om kommunal støtte til Fonden Københavns Forskerby Symbion.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 6/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Socialdemokratiet er af flere grunde tilfreds med, at industriministeren har fremsat sit lovforslag om kommunal støtte til Forskerbyen Symbion. De implicerede kommuner og amtskommunen behøver nu ikke længere at trættes med indenrigsministeren om tilladelse til at støtte et projekt, der er så indlysende rigtigt i sit sigte: at fremme udviklingen i hovedstadsområdet i et samarbejde med den allerede etablerede forskning.

Det fremgår af bemærkningerne, at 60 pct. af den offentlige forskning og 64 pct. af den private forskning i dag allerede er lokaliseret i hovedstadsområdet.

Men det, der forekommer mærkeligt, er, at samtidig med at industriministeren fremsætter dette fornuftige forslag, har man givet afslag til den samme forskerby i Odense. Samtidig er undervisningsministeren enig i, at det er vigtigt, at vi får denne sammenhæng mellem den offentlige og private forskning.

Jeg er nødt til at spørge industriministeren: Når vi er glade for dette lovforslag, betyder det så, at vi skal have et nyt forslag om en forskerby i Roskilde og om et samarbejde med en forskerby i Odense? Og da jeg kender industriministeren særdeles godt, ved jeg også, at det ikke er den måde, man plejer at håndtere tingene på; man plejer at se tingene i en helhed. Derfor vil jeg gerne allerede nu sige til ministeren, at vi vil tage dette op under udvalgsarbejdet. Det må der kunne findes en fornuftig løsning på, så vi ikke skal sidde med tre eller fire forskellige forslag her i Folketinget.

Jeg vil også gerne understrege, at det er vigtigt – sådan som ministeren også gør i sine bemærkninger til lovforslaget – at der her er tale om samarbejde med både den private og den offentlige sektor, således at den offentlige sektors forskningsresultater kan finde anvendelse i erhvervsvirksomheder, sådan som det også blev påpeget i rapporten fra initiativgruppen om hovedstadsregionen i 1989. Jeg citerer:

»... at der i hovedstadsområdet søges gennemført en politik for forskning og uddannelsesaktiviteter, der bl.a. vil kunne øge det faglige samspil mellem institutioner og erhvervsvirksomheder.«